EDIŢIA II

Anul I. — No. 90 | In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. | Joĭ 1 Decemvrie 1888

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te feresci, Române! de cuiŭ strĕin în casă.
V. ALEXANDRI.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

PORTURILE FRANCE

PEIREA TA, DIN TINE IZRAEL

LIBERTATEA CUVÊNTULUĬ în parlamentul unguresc

Căsătoria Ocnaşuluĭ

Serviciul telegrafic

Constantinopole, 11 Decemvrie. — *D. de Radowitz, ambasador al Germanieĭ, a notificat Porţiĭ blocarea Zanzibaruluĭ.*

Roma, 11 Decemvrie. — *Consiliul municipal a votat cu o mare majoritate o propunere care are de scop să se acorde un loc pentru monumentul luĭ Giordano Bruno chiar pe locul supliciuluĭ sĕŭ.*

Acest vot a provocat demonstraţiunĭ populare favorabile.

Madrid, 11 Decemvrie. — *Criza ministerială a luat sfîrşit: D. Sagasta, rĕmâne preşedinte al Consiliuluĭ iar marchizul de Vega de Arunjo conservă portofoliul afacerilor strĕine.*

Paris 11 Decemvrie. — *Se depeşează din Petersburg ziaruluĭ* Temps *că circulă sgomotul, în cercurile cele maĭ bine informate, ca cabinetul imperial se prepară a trimete un ultimatum Persieĭ.*

Budapesta, 11 Decemvrie. — *Se anunţă că noua echipare şi noul armament al honvezilor va necesita o cheltuială de 13 milioane florinĭ în timpul celor cincĭ anĭ ce vor urma.*

Roma, 11 Decemvrie. — *Marele stat-major a hotărît să adopte pentru armata italiană reglementul în vigoare în Germania pentru serviciul în campanie*

Neapole, 11 Decemvrie. — *Doĭ studenţĭ, membriĭ aĭ societăţiĭ anarhiste* Georgio Imbriani *aŭ aruncat o bombă mare înaintea consulatuluĭ Germanieĭ.*

Amîndoĭ aŭ fost arestaţĭ; însă eĭ refuză a rĕspunde la întrebările ce li se fac.

Bucurescĭ, 30 Noemvrie

Porturile france

Cestiunea reînfiinţăreĭ porturilor libere Galaţi şi Brăila este obiectul de căpetenie a discuţiunilor în lumea noastră politică. Dar, după mine, atât adversariĭ porturilor libere cât şi susţiitoriĭ lor se pun, în polemica lor, pe un târîm falş.

Cei d'ânteiŭ întemeiază toată argumentaţiunea lor numaĭ pe consideraţiunĭ fiscale. Eĭ ne daŭ tabele de cifre prin care voesc a ne proba că desfiinţarea porturilor libere n'a produs vr'o scădere în mişcarea comercială; ceĭ-l-alţĭ, în mare parte privesc cestiunea ca o armă politică menită a da o lovitură miniştrilor junimiştĭ.

Eĭ bine, ambele tabere greşesc!

Cestiunea porturilor libere e o cestiune esenţialmente economică şi, ca atare, ea nu poate fi tratată nicĭ din punctul de vedere strimt al intereselor fiscale nicĭ din acela al politiceĭ militante.

O cestiune este economică, când ea atinge complexul întreg al mişcăreĭ comerciale uneĭ Ţĕrĭ în relaţiunile eĭ cu alte Ţĕrĭ.

Asemenea cestiunĭ sunt intim legate de politica externă a unuĭ Stat, căcĭ, în secolul nostru, problemele economice joacă rolul de căpetenie în mersul politiceĭ internaţionale.

Nu e destul prin urmare a zice şi a proba că desfiinţarea porturilor libere n'a produs o scădere a mişcăreĭ noastre comerciale saŭ că reînfiinţarea lor ar produce o pagubă fisculuĭ.

In adevĕr mişcarea comercială nu poate scade într'un mod simţitor prin singurul fapt că o Ţară îşĭ schimbă debuşeurile comerciale. Aşa de pildă, este indiferent pentru comercianţĭ dacă eĭ importă şi desfac în Ţara noastră marfa nemţească, franţuzească saŭ englezească, căcĭ eĭ ştiŭ să'şĭ reguleze afacerile ast-fel în cât să'şĭ asigure câştigul cu orĭ-ce marfă. Aşa dar adevĕratul păgubaş saŭ câştigător nu poate fi de cât consumatorul şi producĕtorul, adică Ţara noastră care cumpĕră şi consumă productele industriale importate din streinătate în schimbul productelor ce le exportă.

Cestiunea este dar a se şti dacă porturile libere uşuraŭ sarcina Ţĕreĭ consumatoare şi producĕtoare şi dacă desfiinţarea lor n'a contribuit a îngreuia această sarcină.

Nu se poate tăgădui că, prin porturile libere, traficul pe calea maritimă era inlesnit; bastimentele carĭ veneaŭ la Galaţi şi Brăila spre a încărca grânele noastre, aduceaŭ productele industrieĭ engleze şi franceze şi le aduceaŭ *eftin*, căcĭ ele serveaŭ de *lest* (savură) şi prin urmare navlul lor era foarte mic. Astfel comerciantul, făcênd socoteala navluluĭ mic pe care îl plătea, putea să plătească şi un preţ maĭ mare pentru cerealele saŭ alte mărfurĭ pe carĭ le trimitea pe calea maritimă.

Ast-fel s'aŭ creat relaţiunile comerciale cu apusul european, relaţiunĭ căror datorim în mare parte desvoltarea mişcăreĭ noastre comerciale. Consumatorul pămêntean găsea în porturile libere (carĭ nu eraŭ de cât nişte marĭ antrepozite) marfa engleză saŭ franceză de calitate superioară celeĭ germane şi cu preţ relativ maĭ eftin.

Producĕtorul găsea preţurĭ maĭ favorabile pentru desfacerea productelor sale.

Prin suprimarea porturilor libere acest trafic a încetat saŭ s'a micşorat şi mişcarea comercială a fost atrasă spre tĕrgurile germane.

Această schimbare a traficuluĭ s'a accentuat încă maĭ mult în urmă, când s'a încheiat cu Germania o convenţiune avantagioasă pentru dênsa şi oneroasă pentru noĭ şi după ce s'a deschis rĕsboiul vamal şi s'a stabilit tariful autonom care loveşte cele-l-alte mărfurĭ, pe când marfa nemţească a rĕmas apărată şi favorisată prin regimul convenţional.

Cine altul s'a folosit dar de desfiinţarea porturilor libere de cât Germania? Cine altul a fost lovit de cât consumatorul şi producĕtorul român?

Aci e cestiunea şi nu în nişte cifre care stabilesc o balanţă fiscală aparentă şi superficială.

Printr'însa nu se dovedeşte de cât că, închizêndu-se un debuşeŭ comercial şi maritim, s'a deschis altul pe calea continentală. Apoĭ tocmaĭ de aceasta ne plângem, căcĭ nu voim să fim la discreţiunea industrieĭ germane şi să mergem ast-fel cu paşĭ uriaşĭ spre zioa în care vom fi cuceriţĭ economiceşte şi nu ne va rĕmâne alt mijloc de scăpare de cât a intra în unirea vamală germană (*Zoll-verein*).

Reştabilirea porturilor libere nu reste decĭ o cestiune care se poate discuta numaĭ prin cifre fiscale; ea trebue privită maĭ ales sub punctul de vedere al întregeĭ, desvoltăreĭ şi emancipăreĭ noastre economice.

Dunăreanul.

Peirea ta, din tine Izrael

Dacă nu ne înşelăm, *Montesquieu* zice în una din scrierile sale: *cum că în politică greşelile ar fi tot-d'a-una maĭ păgubitoare de cât însăşĭ crimele;* şi dacă această axiomă a mareluĭ cugetător francez, poate fi unde-va aplicată, apoĭ de sigur că aplicaţiunea eĭ nu poate fi maĭ cu vîrf ca tocmaĭ la noĭ, maĭ cu seamă când este ca să vorbim de aşa numita partidă conservatoare.

Alegerea luĭ *Carol de Hohenzollern* ca Domn al Românieĭ, sĕvîrşită de ţara legală într'un moment de tărbăceală omenească, fu de la început privită de ţara cea mare, de ţara care munceşte, suferă şi plăteşte, cu îngrijire şi neîncredere; căcĭ instinctul eĭ de conservaţiune naţională şi politică, îĭ prevestea primejdiile ce puteaŭ să'ĭ vină din partea Domnieĭ streine, şi maĭ cu deosebire din partea unuĭ Domn din rasă germană, element vecĭnic duşman neamuluĭ românesc. El a fost primit cu răceală şi nepăsare; a stat însă în mâna luĭ Vodă Carol, ca acest sentiment de neîncredere să se prefacă maĭ târziŭ, prin virtuţile şi meritele sale, într'un sentiment de adevĕrată iubire şi admiraţiune; dar din potrivă, noul ales a preferat ca să trădeze toate interesele noastre economice şi politice, în folosul intereselor germane, şi în acest scop să caute a compromite toate partidele, s'a veşteji popularitatea tutulor bărbaţilor noştri de stat; îndeletnicindu-se în acelaşĭ timp cu cea maĭ cumplită economie personală, şi învederând la toată ocaziunea, o lăcomie de înavuţire ne maĭ pomenită până acum în ţările româneştĭ, ceia ce a prefăcut îngrijirea latentă de la început, în sentimentul de dispreţ şi de ură acută din zilele noastre.

In anul 1871, situaţiunea ajunse-se să fie atât de critică, în cât dinastia luĭ Carol de Hohenzollern era p'aci p'aci să se ducă pe copcă; atuncĭ partida conservatoare, într'un moment de generositate sufletească, primi situaţiunea, şi scăpă dinastia; *aceasta fu cea d'întâĭ greşeală a partideĭ conservatoare*, căcĭ păstră ţĕreĭ pacostea unuĭ Domnitor, care nu maĭ priincios intereselor şi aspiraţiunilor eĭ nu putea fi.

Tronul d'abia scăpat de primejdie să şi grăbi a vîrî în sînul partideĭ de la putere veninul sĕŭ corosiv şi disolvant, reprezentat prin miniştriĭ *V. Boerescu, P. Carp* şi *T. L. Maiorescu*, unelte mlădioase ale palatuluĭ, şi tot-odată partizanĭ înfocaţĭ, aĭ politiceĭ germano-austriace.

Aceasta fu *a doua mare greşală a partideĭ conservatoare*, care înstreinându'ĭ iubirea şi încrederea ţĕreĭ, îĭ provocă căderea, pentru a'ĭ veni în loc partida liberală, căreia naţiunea începuse a'ĭ ierta deja concesiunea *Strusberg*.

Dar nu trecu mult, şi guvernul liberal căzu jertfă aceleiaşĭ influenţe nenorocite ca şi conservatoriĭ, şi odată apucat pe acest povârniş, se rostogoli înainte fără a se maĭ putea opri. El vîndu la *Reichstadt* Basarabia; respinse—după îndemnurile primite din Berlin — propunerile Rusieĭ, perzând ast-fel foloasele ce avea să ne aducă pacea de *St Stephano*; jertfi chestiunea *Dunăreĭ*; trădă siguranţa bisericeĭ naţionale, încuviinţând, fără ştirea ţăreĭ, înfiinţarea pe sub mână a mitropolieĭ catolice, şi despoie ţara prin ticluirea Domeniuluĭ coroaneĭ; subscrise protocolul întreiteĭ alianţe de *Gastein*, prin care se robeşte politiceĭ nemţeştĭ nu numaĭ economia şi sângele ţĕreĭ, dar chiar şi viitorul eĭ, în cazul unuĭ eventual rĕzboiŭ; în sfîrşit se încercă, prin încheierea convenţiuneĭ consulare, să trădeze, tot în interesul Germanieĭ, şi interesele din năuntru a le neamuluĭ românesc, după ce pe cele din afară i le trădase deja de mult.

Toate aceste nelegiuirĭ săvîrşite din îndemnul Palatuluĭ, a costat pe Brătianu nu numaĭ încrederea ţereĭ, ci şi perderea, unul după altul, a tutulor bărbaţilor maĭ de frunte şi maĭ valoroşĭ aĭ partideĭ liberale, ast-fel în cât în urmă remâind singur, şi nevoind să părăsească puterea, fu nevoit să'şĭ compue noul stat major numaĭ din nemernicĭ şi căzăturĭ, ceia-ce la urma urmelor trebuea să'l aducă zilele de 14 şi 15 Martie, în care naţiunea după stradă, nu opoziţiunea unită, să'l arunce de la putere pentru veci vecilor.

In faţa aceste lecţiunĭ bine meritate, bunul nostru rege, în loc ca să se reculeagă, din potrivă a îndrăznit a săvîrşi o adevĕrată lovitură de stat, aducând un minister din majoritate, cu care apoĭ renunţând la politica sa anti-românească, să intre în naţiune, şi să lucreze pentru naţiune; dar conservatoriĭ în loc de a'şĭ fi împlinit această neapărată şi patriotică chemare din potrivă eĭ s'aŭ mulţumit a săvîrşi corcirea ministerială din zioa de 12 Noemvrie, ceia-ce a fost a *treia mare greşală a partideĭ conservatoare*, şi care a aruncat din noŭ ţara în caosul necunoscutuluĭ.

Chemarea conservatorilor era acu, de a sili ministerul camarileĭ ca să se retragă, şi pe rege ca să'şĭ aleagă un minister din majoritate, cu care apoĭ renunţând la politica sa anti-românească, să intre în naţiune, şi să lucreze pentru naţiune; dar conservatoriĭ în loc de a'şĭ fi împlinit această neapărată şi patriotică chemare din potrivă eĭ s'aŭ mulţumit a săvîrşi corcirea ministerială din zioa de 12 Noemvrie, ceia-ce a fost a *treia mare greşală a partideĭ conservatoare*, şi care a aruncat din noŭ ţara în caosul necunoscutuluĭ.

Poate că greşala s'ar maĭ putea îndrepta; să se grăbească dar conservatoriĭ a o îndrepta, până ce nu va fi prea târziŭ!

Quidam.

DIN AFARA

Libertatea cuvêntuluĭ în parlamentul unguresc.

Un ciudat incident parlamentar s'a produs zilele din urmă la Pesta. Deputatul Steinaker, reprezentantul unuĭ district al Transilvanieĭ, ţinuse la Cameră un discurs în care se ridica cu putere în contra sforţărilor făcute de Ungurĭ pentru maghiarizarea populaţiunilor ne-maghiare, şi în deosebĭ, a populaţiunilor germane. Preşedintele camereĭ şi d. Koloman Tisza însuşĭ, respunseră D-luĭ Steinaker, într'un mod foarte grosolan. Dar năpastia deputatuluĭ saxon care s'a permis să atace administraţia maghiară, nu s'a mărginit numaĭ la atâta. Camera de comerciu din Pesta, al căreia secretar este, la somat să-şĭ retracteze cele rostite, ameninţându'l în cas de refus, cu luarea postuluĭ ce i-a încredinţat. Bietul om s'a supus cu umilinţă, a făcut amendă onorabilă pe cât de largă a putut-o face, şi a făgăduit în mod solemn că nu va maĭ ataca de-acuma, doamne fereşte. Totuşĭ în asemene împrejurărĭ, D Steinaker nu maĭ putea să stea ca deputat — de acea şi-a şi dat demisia.

Marea majoritate a Camereĭ dezaprobase fireşte discursul D-luĭ Steinaker, origina incidentuluĭ, şi care ofensa şovinismul eĭ maghiar.

Cu toate acestea, un numĕr oare-care de deputaţĭ, a blamat conduita Camereĭ de comerciŭ din Pesta. La urma urmeĭ representantul transilvănean, vorbind precum a vorbit, s'a folosit, pur şi simplu, de dreptul luĭ de deputat. Principiul libertăţiĭ tribuneĭ trebuia să'l apere împotriva orĭ-căreĭ mĕsurĭ de represiune.

Acest principiu n'a fost cunoscut de Camera de comerciŭ, care, reprimandându-l şi ameninţându-l cu pedeapsa a lucrat în mod incompatibil faţă cu imunităţile parlamentare.

Pentru aceste motive câţĭ va deputaţĭ propuneaŭ ca să se protesteze în contra actuluĭ săvârşit de camera de Comerciŭ. Se gândeaŭ să convoace Camera deputaţilor în şedinţă secretă, în care să se discute această afacere, şi să se ia o hotărîre prin care să se împedice repeţirea unor asemenea lucrurĭ. La început această propunere a fost primită în mod favorabil, şi planul uneĭ şedinţe secrete se adoptase deja în principiŭ, când intervenind D. Tisza, se lăsă totul baltă. Afacerea s'a închis cu amenda onorabilă şi cu demisiunea deputatuluĭ din Cisnădie.

Libertatea cuvêntuluĭ în Ungaria, e o vorbă goală. Ungurilor, le place ca să treacă drept oamenĭ ceĭ maĭ iubitorĭ aĭ instituţiilor parlamentare. Din incidentul Steinaker se vede că, dacă sovinizmul intră în lupte cu principiile parlamentare, atuncĭ luptă Unguriĭ pentru izbânda deplină a sovinizmuluĭ.

Informaţiunĭ

Citim în *Epoca*:

Discuţiunea asupra legeĭ vênzăriĭ moşiilor Statuluĭ este sfârşită în consiliul de miniştriĭ.

Prin legea cum e acum transformată sunt autorisaţĭ de a beneficia de lege şi a cumpĕra lotur de 5 hectare şi acea categorie de săteni, care avênd în perspectivă o moştenire, nu puteaŭ cumpĕra loturĭ micĭ.

Pe lângă loturile de 5 şi 10 hectare prevĕzută în legea primitivă, se maĭ înfiinţează şi 5 loturĭ de 25 hectare, pe care săteniĭ le vor putea cumpĕra prin licitaţie.

In fine s'a lăsat la o parte acea dispoziţiune a legeĭ, prin care Statul este autorisat, să se facă intermediar între proprietariĭ şi ţeraniĭ care vor să cumpere loturĭ.

***

Erĭ în urma discursuluĭ D-luĭ general Florescu şi a preşedinteluĭ consiliuluĭ, s'a închis discuţia generală asupra respunsuluĭ la mesagiu şi proiectul a fost luat în consideraţie prin sculare şi şedere.

Observăm că vice-preşedintele, D. Gherassi, consultând Senatul, acesta a luat în considerare proectul prin ridicare de mâinĭ. Maĭ bine făcea de punea cestiunea că aceia carĭ nu primesc proiectul să se scoale şi atuncea proectul ar fi fost primit cu o maĭ mare majoritate; căcĭ senatoriĭ nu sunt aşa sprintenĭ precum îĭ crede poate, — toate erorile sunt posibile,—d-l vice preşedinte.

***

Comisiunile de recrutarea contigentuluĭ armateĭ pe 1889, vor începe lucrările lor mâine.

***

Fiul D-luĭ G Vernescu îşĭ va pune candidatura la colegiul 1 de deputaţĭ vacant la Teleorman.

***

O ceartă de familie s'a iscat la Giurgiu între deputaţiĭ junimiştĭ şi ceĭ conservatorĭ. Lucrurile s'aŭ îngroşat într'atât în cât era cât pe aci să se întâmple o părueală.

Să fie oare la mijloc un os de ros?

***

Primul-preşedinte al Curţiĭ de Casaţie, a dispus ca presa să aibă locurĭ regulate pentru procesul generaluluĭ Angelescu.

Dar e probabil că desbaterile nu vor avea loc de astă dată, fiind-că procesul va fi de sigur amânat.

***

Următoriĭ ofiţerĭ românĭ aŭ primit decoraţiunea *Legiuneĭ de onoare*: generalul Barozzi mare ofiţer; coloneliĭ Robescu, Candiano, Poenaru şi locot-colonel Odobescu ofiţerĭ; generaliĭ Arion, Fălcoianu, G. Angelescu şi Creţeanu, comandorĭ.

Majoriĭ Perticari şi Şomănescu şi căpitanul Gr. Grădişteanu cavalerĭ.

***

Mâine se va deschide sesiunea Curţeĭ cu juraţĭ de Ilfov, sub preşedinţia D luĭ consilier M. I. Cerkez.

Fotoliul ministeruluĭ public va fi ocupat de D-l procuror Sfetescu.

***

La începutul luneĭ Ianuarie se va ţine concurs la facultatea de medicină din Bucureştĭ, pentru ocuparea maĭ multor locurĭ de medicĭ de oraş şi spitale.

***

S'a expediat din Bucureştĭ la Paris telegramă, semnată de maĭ mulţĭ publicişti în care se cere ca preşedintele Republiceĭ să comute pedeapsa luĭ Prado, care a fost condamnat la moarte.

***

Aflăm că D. ministru de resbel va da o circulară în privinţa datoriilor, pe care le contractează ofiţeriĭ.

***

Regele, însoţit fiind de ministrul de resbel şi de generalul Berendeĭ, va inspecta Vinerĭ lucrările de fortificaţie din jurul capitaleĭ.

***

Meseriaşiĭ din capitală, de toate breslele, vor avea Duminică, 4 Decemvrie, o nouă întrunire, în care se vor discuta mijloacele pentru combaterea elementuluĭ străin.

***

Sâmbătă 3 Decemvrie, se va face a 3-a tragere a obligaţiunilor împrumutuluĭ Caseĭ Pensiunelor, în localul eĭ.

***

Se ştie că Academia franceză a crezut de cuviinţă a decerna un premiŭ uneĭ opere literare a reginei noastre

La acest act de curtenie, curtea regală n'a găsit alt rĕspuns maĭ nemerit de cât a invita pe D. Alfons Daudet, duşmanul de moarte al Academieĭ, să vie să petreacă câte-va zile la Palat.

Fireşte, această invitaţiune a fost foarte rĕŭ privită de galanţiĭ academicianĭ.

***

Sfîntul Sinod se ocupă cu activitate cu întocmirea proiectuluĭ pentru îmbunătăţirea stăreĭ cleruluĭ mirean. Unul din Episcopĭ spunea erĭ la Senat, că lucrările sunt foarte înaintate şi că Sinodul nu va închide sesiunea sa până când această cestiune nu va fi definitiv resolvată.

***

Concursul pentru posturile de internĭ la spitalele Eforieĭ va fi la 15 Decemvrie. Sunt peste 25 locurĭ vacante.

Primim din partea D-luĭ Toncescu următorul rĕspuns pe care îl face D nuluĭ Stoenescu, cu rugăminte de a'l publica:

Domnule Redactor,

Am vĕzut cu mirare plângerea D-luĭ T. M. Stoenescu şi rugămintea D-luĭ ca să nu i se confunde *Revista Literară* cu *Revista*, dirigiată de mine, pe motivul că aşĭ fi tras abonaţiĭ reĭ platnicĭ în judecată. — Bietul D. Stoenescu 'şi-a uitat se vede pogribaniile incadrate în negru şi înjurăturile surugieştĭ cu care cinstea pe nevinovaţiĭ carĭ nu voiaŭ să'ĭ plătească abonamentul la foaia ce scotea de două orĭ pe an, cu toate că o poro-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

PARTEA A DOUA

Casa Bérard şi comp.

Capitolul XI

GROGUL CARDINET

49

Linotte, indiferentă la toate, ca prinsă de frigurĭ, avea gâtul uscat şi bĕu dintr'o înghiţitură paharul pe care Cardinet il oferise..

Poetul făcu un alt pahar de grogul luĭ zicînd:

— E foarte bun... dacă un spiţer ar fi descoperit lucrul acesta ar fi făcut avere.. Am să numesc asta: un Cardinet! După ce sfîrşi de făcut amestecătura sa, el se aşeză în faţa Linotteĭ, şi ciocnind cu dînsa pentru a o face să bea îĭ zise:

— Jeano, iată-ne redeveniţĭ ca altădată, doĭ amorezaţĭ, doĭ bunĭ prietenĭ. tu eştĭ nenorocită, întristată; vreĭ sfatul unuĭ vechĭ prieten... vorbeşte... Linotta îl privi şi zise:

— Da, aşĭ avea nevoe de sfaturile unuĭ adevĕrat prieten...

— Eĭ bine, vorbeşte.

— Dacă voiŭ vorbi, tot ce voiŭ spune aci tu veĭ uita, nu este aşa?...

Drace, eŭ sunt poet.... nu sunt romancier...

— Mĕ veĭ ajuta...

— Cu trupul şi cu sufletul...

— Mĕ veĭ ajuta să mĕ scap de baronul.

— Ţi-o jur!

Eĭ bine, ascultă...

— Aşteaptă, poate maĭ 'ţĭ e sete..

— Da.. mi-e cald... şi ceea-ce tu mĕ facĭ să beaŭ, maĭ întâĭ recoreşte şi apoĭ pe urmă 'ţĭ aprinde capul..

— Dar e foarte bun.

— Da...

Este o descoperire pe care am făcut-o eŭ.. Grogul Cardinet... e o bogăţie... Ah! dacă aşĭ fi fost neguţător... ce om bogat aşĭ fi fost.. Tu vezĭ cât e de greŭ să facĭ avere... Prepar în faţa ta grogul meŭ.. dar nădăjduesc că veĭ păstra taina; este rom, coniac, kirş, curasson, lămâie, apa cu ghiaţă vine la urmă pentru a le amesteca bine... uite... şi acum să bem.. şi te ascult.

Linotta bĕu cu cea maĭ mare încredere şi al treilea pahar; Cardinet nu bĕuse nicĭ pe cel d'întâiŭ.

Te ascult zise el iară; spune-mĭ maĭ întâiŭ ce este baronul acesta pe care nu 'l cunosc de cât superficial.

— Baronul este demonul meŭ cel rĕŭ, este omul care a fost în tot-d'auna lîngă mine când a fost vorba să fac un rĕŭ...

L'am cunoscut sunt acum şase-sprezece anĭ.

— Şase-spre-zece anĭ!... după afacerea de la Estacade...

— Oh! Mizerabilul, ţi-a spus tot!

— Da, afirmă Cardinet, vĕzînd că planul luĭ reuşea, pentru că Linotte, cu ochiul aprins, cu buza lăsată în jos, se aplecă pe dînsul.

— Eĭ bine!... Pentru că tu ştiĭ... căcĭ tu ştiĭ!

Trebuia să probeze că baronul îĭ spusese totul...

Cardinet, cunoscînd prin Berard toate detaliile crimeĭ de la Estacade; nu maĭ stătu la îndoială.

— Da, ştiŭ totul, zise el, tu aĭ ajutat la un asasinat în împrejurărĭ oribile, într'o noapte de Iunie, pe puntea Estacade..

Linotte îşĭ ascunse obrazul... Cardinet urmă cu jumĕtate voce:

— Asasinul era amantul, aţĭ fost arestaţĭ amîndoĭ, tu fuşĭ pusă în libertate, pentru că complicele tĕŭ te declară nevinovată... te arestă din noŭ, fuşĭ judecată... şi cum el declară că tu nu aĭ luat câtuşĭ de puţin parte la această crimă, tu fuşĭ achitată...

— Da... tu ştiĭ totul... tot.. Eĭ bine... în acest timp am cunoscut pe baronul. Pe atuncĭ, el se dedea drept un Englez, îl numeaŭ lordul Eymond; eram tînĕră şi prin urmare proastă, incapabilă de a deosebi lucrurile, omul acesta 'mĭ oferi un otel, trăsurĭ; am crezut totul, şi am primit.

Numaĭ cînd fuĭ instalată, adică, prea târziŭ pentru a mĕ maĭ întoarce din calea pe care o apucasem, vĕzuĭ că eram într'un otel mobilat; lordul meŭ nu avea alte mijloace de vieţuire de cât jocul de cărţĭ care se juca în fie-care noapte la mine! In sfîrşit eram pusă în capul unuĭ tripou... trăiam cu un *grec*...

Intr'o noapte, poliţia făcu o călcare la mine; lord Eymond saŭ maĭ bine Loremont reuşi să scape cu tot aurul care era pe masă; eŭ fuĭ arestată şi condamnată la doĭ anĭ de închisoare...

Linotta iară... Cardinet întrebă:

— Tu nu maĭ revezĭ pe baronul?

— Nu!

— Când l'aĭ maĭ vĕzut?...

— Ultima dată, sunt acum cincĭ-sprezece zile...

— Te ducĭ tu să 'l întâlneştĭ?

— Nu!

— Vine el la tine?

— Da!

— Cum te-a găsit el după cincĭ-sprezece anĭ?

— Ştiŭ eŭ... şi tocmaĭ pentru asta cer ca cine-va să mĕ apere în contra luĭ...

— Ce voia el cu tine?

— El veni, şi găsindu-mĕ într'o poziţie mizerabilă, el plăti datoriele mele.. îmĭ cumpĕră ceea ce am pe mine... şi iată tot!

(Va urma.)

clea de mensuală! 'Şi-a uitat Domnul Stoenescu şi balurile alandala, şi multe alte fapte pe carĭ pentru moment le trec sub tăcere.

Maĭ bine tăcea onor. D. Stoenescu, că nimenĭ nu poate confunda foaia D-sale cu *Revista*, care a apărut tot-d'a-una regulat, care a fost tot-d'a-una bine scrisă, care n'a păcălit pe nimenĭ, dar a fost păcălită şi care chemând în judecată pe păcălitorĭ, n'a făcut de cât să'şĭ exercite un drept rezervat fie-căruĭ de lege.

Primiţĭ, D-le Redactor, salutările mele.

M. I. Toncescu.

ŞTIRI TEATRALE

Duminica trecută a avut loc în sala băilor Eforieĭ representaţiunea piesei *Negustorul din Veneţia*.

Rolul luĭ Schylok a fost ţinut cu succesul obcinuit de D. C. Nottara. D-na Vermont a fost foarte bine în rolul *Porticĭ*. Ceĭ-l-alţĭ interpreţĭ s'aŭ dat multă silinţă şi aŭ făcut ce aŭ putut.

Lumea era multă şi aleasă.

Ultime informaţiunĭ

Aflăm cu părere de rĕŭ că D. George Ioanidi, unul din ceĭ-maĭ vechĭ profesorĭ al liceuluĭ Sf. Sava, a încetat din viaţă.

***

In ultimul moment aflăm că localul Tribunaluluĭ de Braila este în flacărĭ. Cu toate silinţele pompierilor nu s'a putut opri incendiul. Se zice că un mare numĕr de dosare şi de acte n'aŭ putut fi scăpate.

***

Aflăm că pentru colegiul III-lea de deputaţĭ din Roman, guvernul va susţine candidatura unuĭ oare-care Domn Zaritopol, mare proprietar de pe acolo.

***

Cu ocaziunea legeĭ tocmelilor agricole s'a iscat o divergintă adâncă între miniştriĭ. D. Carp ar fi declarat că nu va ceda chiar dacă s'ar provoca o nouĕ criză. *„N'am muncit anĭ întregĭ*, a zis D Carp, *ca, o-dată venit la putere, să nu putem aplica ideile noastre.“*

***

Aflăm că de primă-vară se vor începe construcţiunile maĭ multor spitale militare pe la reşedinţele diviziilor de armată.

***

Se vede că uniĭ aŭ căutat să fie aleşĭ senatorĭ, ca să aibă maĭ mult drept a umbla după prefecturĭ. Aşa, de pildă, e vorba ca prefectura din Râmnicu-Sărat să se dea unuĭ senator din localitate.

***

Aflăm că D-na Natalia Voinescu, soţia coloneluluĭ Sergiu Voinescu a fost numită prima damă de onoare a M. S. Regineĭ.

***

Alegerile comunale din Bêrlad sunt terminate, şi izbânda a căpătat'o lista liberal-conservatoare.

Se crede că D. Stefan Vârgolicĭ, vechiul profesor al liceuluĭ de acolo şi preşedinte al comisiuneĭ interimare va fi ales primar.

***

In privinţa numireĭ titularuluĭ în locul vacant la Curtea de Casaţie, se pare că lucrul nu e încă lămurit. D. Theodor Rosetti, ar susţinea avansarea unuĭ consilier al aceleĭ Curţĭ, iar un alt D. ministru, ar dori numirea D-luĭ A. Kioşanu.

***

Nota discordantă ce se manifestă în Brăila în cestiunea porto-franculuĭ, nu este de cât o mişcare artificială, produsă prin înrâurirea prefectuluĭ. Toată lumea este de acord pentru a privi restabilirea porturilor libere ca o cestiune de care atârnă înflorirea oraşuluĭ Braila.

***

Senatul a primit cu 69 bile albe contra 8 negre proiectul de rĕspuns al guvernuluĭ la mesagiŭ

Aŭ căzut la sorţĭ următoriĭ domnĭ senatorĭ care aŭ a duce rĕspunsul la palat: Bonachi, Furnurachi, Buşilă, Greceanu, Micescu, Hristescu, Munteanu, Călinescu, Brătăşanu şi Păucescu.

D-niĭ: A. G., din T.-Frumos. G. T., din Alexandria, N. T., din Câmpulung, D. N., din Constanţa şi P. P. din Zimnicea, să ne achite conturile, la din contră, le vom publica întregul nume cualificându'l cum li se cuvine.

A. „A.“

Desbaterĭ Parlamentare

Camera

Şedinţa de la 30 Noemvrie 1888.

Şedinţa se deschide la ora 1 sub preşedenţia D-luĭ **Ilariu Isvoranu**, vice-preşedinte.

Presenţĭ la apel 118 domnĭ deputaţĭ.

Nefiind niciĭ unul din miniştriĭ faţă, Camera trece în secţiunĭ.

Şedinţă publică pe mâine

Senatul

Şedinţa se deschide la ora 1 şi 30 m.

Prezidează D. general **Florescu**.

Senatorĭ prezenţĭ 90.

Pe banca ministerială, D-niĭ: Carp, Lahovari, general Manu şi A. Marghiloman.

Sumarul şedinţeĭ trecute se aprobă.

D. raportor **D. Rosetti**, dă citire primuluĭ paragraf din mesagiŭ, care pus la vot, se primeşte

Se citeşte al doilea paragraf.

D. **Fleva**, propune un amendament la paragraful al II-lea.

Amendamentul se respinge.

Nedându-se cuvîntul D-luĭ senator Gr. Sturza, pe motivul că s'a votat, D-sa anunţă o interpelare guvernuluĭ în privinţa politiceĭ exterioare a Românieĭ.

D. raportor dă citire celuĭ d'al treilea paragraf.

D. **Aurelian**, propune un amendament prin care se prevede îmbunătăţirea stăreĭ materiale, culturale şi morale a ţeranilor, şi să nu se maĭ facă vînzarea moşiilor în lotur̆ marĭ.

D-sa intrând în desvoltarea acestuĭ amendament, arată că ţeraniĭ dacă aŭ fost împroprietăriţĭ prin legea rurală de la 1864, dar populaţia nefiind staţionară, membriĭ fie-căreĭ familiĭ înmulţindu-se, pămîntul ce s'a dat atuncea, astăzĭ nu maĭ e îndestulător, şi de aceia eĭ cer pămînturĭ astăzĭ. Greşesc aceia care spun că eĭ nu cer pămînturĭ şi d-sa socoteşte ca o mĕsură de prevedere socială, ca să nu se maĭ vêndă moşiile statuluĭ în loturĭ marĭ, pentru că populaţiunea la noĭ, e susceptibilă de creştere la 11, şi 12 milioane locuitorĭ.

Relativ la vînzarea moşiilor Statuluĭ în loturĭ marĭ, D-sa crede că în aceĭ douĕ-zecĭ de anĭ, şi proprietariĭ marĭ vor fi nevoițĭ a'şĭ vinde moşiile la ţeranĭ, pentru că nu vor maĭ putea ajunge să facă o cultură bună a locurilor lor.

Aminteşte legea D-nuluĭ Stolojan, ca Statul să cumpere moşiile de la particularĭ, şi să le vîndă în loturĭ micĭ la săteni.

D-sa termină, zicênd că nu trebue să se aştepte totul de la ţeranĭ, ci trebue ca proprietariĭ carĭ sunt în ceĭ maĭ imediat contact cu ţeraniĭ, să se gândească la îmbunătăţirile acesteĭ clase care e baza ţăreĭ.

Se suspendă şedinţa pentru ca comisiunea să discute amendamentul propus de D Aurelian.

Se redeschide şedinţa.

Comisiunea respinge amendamentul D-luĭ Aurelian, sub cuvîntul că e intempestiv.

Pus la vot, Senatul îl respinge de asemenĭ.

D. **Aurelian**. Relativ la chestiunea economică, propune un amendament, şi asemenea ca guvernul să încurajeze industria naţională a ţăreĭ.

D. **A. Lahovary**. Cere ca să se respingă amendamentul D-luĭ Aurelian, pentru că e intempestiv. Atenţiunea guvernuluĭ însă va fi în tot-d'auna concentrată asupra industrieĭ naţionale şi a propăşireĭ eĭ.

D. **Brătăşanu**. Susţine şi D-sa intempestivitatea amendamentuluĭ.

Precedându-se la votare, este respins.

D. **Raportor** dă citire paragrafuluĭ 4.

D. **Aurelian**. Propune un amendament şi anume: de a se acorda subvenţiunĭ stabilimentelor industriale.

Se respinge.

Paragraful 5 se votează fără discuţiune

D. **Aurelian** maĭ propune un amendament, la paragraful 6: Guvernul să grăbească cu facerea poduluĭ peste Dunăre, şi a numi serviciu de navigaţiune pe Dunăre.

D. **P. Carp** Rĕspunde că dacă s'ar face toate câte a cerut d-nul Aurelian, atuncĭ ar fi nevoie de cheltuelĭ pe care ţara nu şi le poate permite acum, dar relativ cu mijloacele de care dispune, se face încetul cu încetul tot ce se va crede necesar pentru asigurarea uneĭ bune situaţiunĭ economice a ţăreĭ, cere respingerea amendamentuluĭ.

Se pune la vot şi se respinge.

La orele 4 şedinţa urmează.

TELEGRAME

Paris, 11 Decemvrie — Imprumutul rusesc a fost acoperit de cincĭ orĭ din carĭ de treĭ orĭ maĭ mult numaĭ în Francia.

Belgrad, 10 Decemvrie. — După o vie discuţiune, marea comisiune pentru proiectul de Constituţie s'a declarat pentru sistemul uneĭ singure Camere.

Viena, 11 Decemvrie. — Camera a hotărât aproape în unanimitate să înceapă discuţiunea pe articole a proectuluĭ de apărarea naţională Cele 2 prime paragrafe aŭ fost adoptate fără nicĭ o modificare

Paris, 11 Decemvrie. — Camera a adoptat cu 545 voturĭ contra 9 bugetul extra-ordinar al rĕsboiuluĭ, care se urcă la 138 milioane de francĭ pentru exerciţiul 1889.

Petersburg, 11 Decemvrie. — Amiralul Cicaceff a fost numit ministru al marineĭ.

INTRUNIRE PUBLICĂ

In numele comercianţilor întruniţĭ în seara de 28 Noemvrie a. c., sunt rugaţĭ toţĭ D-niĭ comercianţĭ, alegĕtorĭ în colegiul I şi II pentru Cameră şi Senat, de a lua parte la întrunirea care se va ţine Joĭ 1 Decemvrie la orele 8 seara, *în localul camereĭ de comerciŭ*

Strada Academieĭ.

Scopul intruniriĭ este:

A interveni pe lângă D niĭ deputaţĭ şi senatorĭ aĭ colegiuluĭ I şi II din Ilfov, carĭ s'aŭ învitat a lua parte şi la această întrunire, spre a se lua cele maĭ grabnice mĕsurĭ de a ne scăpa de agiul, care merge crescênd, cum şi de a se realisa, promisiunile ce ni s'aŭ dat.

COMITETUL DE INITIATIVA.

Poşta redacţieĭ

D-luĭ **I. A. M.** Vĕ vom fi recunoscĕtorĭ dacă o veţĭ pune la dispoziţia noastră.

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB TOMA ŢACIU

Strada Lipscanĭ No. 4 (în noul palat „Dacia-România.“)

30 Noemvrie 1888	Cump.	Vînd.
5% Rentă amortisabilă	94.—	94.75
5% Rentă română perpetuă	94.—	94.75
6% Oblig. de Stat	95.25	95.75
6% „ Căil. Fer. Rom. Reg.	—.—	—.—
5% „ Municipale vechĭ	83.25	84.25
10 leĭ „ Caseĭ Pens. 300 leĭ	240.—	245.—
5% Scrisurĭ func. Rur.	96.25	97.—
7% „ „ „	107.—	107.75
5% „ „ Urbane	93.25	93.75
6% „ „ „	100.—	101.—
7% „ „ „	106.—	107.—
5% „ „ „ de Iaşĭ	81.—	81.75
Impr. cu prime Bucur. 20 leĭ	52.—	58.—
Losurĭ Crucea Roşie Italiane	28.—	32.—
Acţ. Bănceĭ Naţ. a Rom. 500 leĭ	—.—	—.—
„ Soc. Rom. de Constr. 500 „	—.—	—.—
„ „ de asig. Dac.-Rom. 200 „	—.—	—.—
„ „ „ „ Naţionala 200 „	—.—	—.—
5% Municipale nouĭ	—.—	—.—
DIVERSE		
Aur contra Argint	5.—	5.50
„ „ Bilete de Bancă	5.—	5.50
Florin valută Aust.	2.06	2.09
Mărcĭ Germane	1.23	1.25
Bancnote Francese	100.—	101.—
Ruble de hârtie	260.—	270.—

BIBLIOGRAFIE

A apărut de sub tipar:

Analele Societățiĭ istorice „Juliu Barasch"

Anul II, 2 broșurĭ, 224 pg. — Aceasta importantă publicațiune coprinde între altele, în broșura I, un important studiŭ de d. *M. Schwarzfeld* sub titlul de: **„Excursiunĭ critice asupra istorieĭ Evreilor în România,"** împărțit în 8 capitole, care coprind și date nouĭ directe pentru istoria Românilor.

Broșura II coprinde între alte materiĭ interesante *discursurile* d-lor C. C. Arion, Dr. M. Beck, Dr. H. Erdreich, Moscu Ascher, și M. Schwarzfeld.

Amintirĭ din trecut de d-niĭ M. Asiel, Aba Abrahm, H. Blumen, D. H. Paves și Wilhelm Schwarzfeld.

Prețul ambelor broșurĭ 3 leĭ. — Ediția de lux 6 leĭ.

A se adresa: L. Steinberg, librar strada Carol I Bucureștĭ, și la Societate.

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Dómneĭ No. 15 bis.